

STAN ILLINOIS
KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS
Martin R. Castro, Przewodniczący
N. Keith Chambers, Dyrektor Wykonawczy

**KOMISJA PRAW
CZŁOWIEKA
STANU ILLINOIS
2014
SPRAWOZDANIE
ROCZNE**

SZANOWNY PAN GUBERNATOR PAT QUINN

NASZA MISJA

Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois zajmuje się promocją wolności, zwalczając bezprawną dyskryminację, zgodnie z zapisami **Ustawy o prawach człowieka** wydanej przez Stan **Illinois**, oraz stanowi neutralne forum, którego zadaniem jest rozpatrywanie skarg w sprawach dotyczących dyskryminacji na podstawie rozporządzeń wyżej wymienionej **Ustawy**.

Ustawa ta zabrania...

dyskryminacyjnego traktowania w kwestiach dotyczących zatrudnienia, przyznawania kredytów, dostępu do miejsc publicznych oraz transakcji na rynku nieruchomości ze względu na rasę, kolor skóry, religię, płeć (w tym dyskryminacji w postaci molestowania seksualnego), narodowość, pochodzenie, status wojskowy, wiek (40 lat lub więcej), przyznany status ochronny, stan cywilny, orientację seksualną (w tym tożsamość płciową), zwolnienie ze służby wojskowej oraz niepełnosprawność fizyczną lub umysłową. **Ustawa** zabrania również molestowania seksualnego w ośrodkach edukacji, dyskryminacji w zatrudnieniu ze względu na obywatelstwo i karalność oraz dyskryminacji w sprawach dotyczących transakcji na rynku nieruchomości ze względu na status rodzinny.

Niedawno do Ustawy wprowadzono poprawki, których celem jest zapewnienie ochrony kobietom w ciąży, w czasie porodu oraz w przypadku wszelkich powszechnych problemów lub schorzeń związanych z ciążą i połogiem (Akt publiczny 98-1050). Poprawka wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 roku i od tego momentu pracodawcy będą zobowiązani do stworzenia odpowiednich warunków dla będących w ciąży pracownic / kobiet ubiegających się o pracę; pracodawcy nie mogą prowadzić żadnych działań odwetowych przeciwko kobietom, które występują o lub korzystają z udogodnień przysługujących im z tytułu ciąży.

Naszym głównym obowiązkiem jest...

bezstronne wyjaśnianie przypadków bezprawnej dyskryminacji w myśl stanowej **Ustawy o prawach człowieka** (Illinois Human Rights Act) oraz promocja wśród opinii publicznej informacji na temat danej **Ustawy i Komisji**.

Podstawowe wartości, którymi kieruje się Komisja, zakładają zapewnienie profesjonalnej, kompetentnej, wydajnej i skutecznej obsługi wszystkim osobom poszukującym informacji oraz tym, których sprawy są rozpatrywane przez Komisję.

List skierowany do Szanownego Pana Gubernatora Pata Quinna, Członków Zgromadzenia Ogólnego i Mieszkańców Stanu Illinois:

Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois niniejszym przekazuje na Państwa ręce sprawozdanie roczne za rok obrachunkowy 2014.

Dzięki stałemu wsparciu ze strony Biura Gubernatora Pata Quinna oraz stanowego ciała ustawodawczego, w tym roku w dalszym ciągu z powodzeniem wypełniamy nasze zobowiązania wynikające z posiadanego mandatu, aby zapewnić wszystkim obywatelom stanu Illinois dostęp do sprawiedliwego i bezstronne forum, umożliwiającego rozpatrywanie skarg osób, które ucierpiały z powodu dyskryminacji bądź zostały o nią oskarżone, zgodnie z zapisami stanowej Ustawy o prawach człowieka – Illinois Human Rights Act, 775 ILCS 5/1-101 i nast.

W tym roku nasz naród oraz mieszkańcy Stanu byli świadkami przełomowych wydarzeń w historii walki o prawa człowieka i obywatela. Obchodziliśmy 50. rocznicę ogłoszenia Ustawy o prawach obywatelskich z 1964 roku (ang. Civil Rights Act - CRA). Od tego wydarzenia minęło pięćdziesiąt lat, a Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois nieustannie dba, aby wobec wszystkich obywateli stanu Illinois przestrzegano praw gwarantowanych im przez CRA oraz przez naszą stanową Ustawę o prawach człowieka.

W tym roku rozrachunkowym Komisja kontynuowała działania polegające na rozstrzygnięciu roszczeń, uzyskała wysoki wskaźnik pozytywnych rozstrzygnięć w sądzie apelacyjnym oraz podejmowała kroki na rzecz dobra naszego społeczeństwa. Pomimo ograniczonych zasobów finansowych kontynuowaliśmy również projekt nauczania kolejnego pokolenia prawników walczących o prawa człowieka w ramach programu stypendialnego *Edward Coles Fellowship*, dzieliliśmy się także wiedzą na temat najlepszych znanych nam praktyk stosowanych w celu obrony praw człowieka z gośćmi z całego świata.

Na zakończenie mojej kadencji przewodniczącego chciałbym powiedzieć, iż jestem dumny z pracy oraz osiągnięć Komisji. Dziękuję całemu personelowi, komisarzom, gubernatorowi Quinnowi oraz wszystkim członkom Senatu, dzięki którym miałem możliwość służyć społeczeństwu stanu Illinois od grudnia 2009 roku. Był to dla mnie wielki przywilej i honor. W imieniu Komisji dziękujemy za silne i nieustanne wsparcie z Państwa strony.

Martin R. Castro,
Przewodniczący Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois

STRESZCZENIE SPRAWY NR 1

Michael Hardy & Florence Hardy KONTRA U.S. Bancorp i in.

(Wniosek o rozpatrzenie: Dyskryminacja ze względu na „domniemaną” rasę w kwestii finansowania)

Strona powodowa, którą są osoby pochodzenia afroamerykańskiego, planowała kupno domu na jednym z osiedli w Chicago, które ze względu na skład demograficzny oraz historię powiązane jest z Afroamerykanami, przedstawicielami średniej klasy. Strona powodowa wystąpiła do strony pozwanej o pożyczkę. Strona powodowa oświadczyła, iż cały proces przebiegał telefonicznie. We wniosku o pożyczkę rasa strony powodowej określona została jako "biała". Strona pozwana odmówiła udzielenia pożyczki rzekomo kwestionując fakt, iż strona powodowa będzie wykorzystywała nieruchomość jako swoje główne miejsce zamieszkania. Strona powodowa zarzuciła stronie pozwanej, iż odmawia pożyczki, ponieważ przyjmuje, że kolor skóry powodów jest biały, co z kolei skłoniło, ich do założenia, iż biali mogą planować zakupu nieruchomości w dzielnicy zamieszkałej głównie przez Afroamerykanów wyłącznie w celach inwestycyjnych.

Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku właściwości sądu. W odpowiedzi na petycję strony powodowej o rozpatrzenie sprawy, Departament orzekł, iż domniemana rasa nie stanowi osobnej klasy w świetle ustawy o prawach człowieka uchwalonej przez władze stanu Illinois (HRA).

Niemniej jednak, strona powodowa usiłowała dowieść, iż intencja ustawodawcza rozporządzeń dotyczących uczciwych praktyk mieszkaniowych wykazuje, że osądzenie faktów powinno skupiać się na motywacji strony pozwanej do danych działań, a nie na rzeczywistej przynależności strony powodowej do którejkolwiek z grup zdefiniowanych w Ustawie.

Komisja orzekła, iż zarzuty mogły wymagać odwołania się do HRA, jako iż decyzja pozwanego w sprawie przyznania środków finansowych mogła być rzeczywiście podjęta na podstawie koloru skóry strony powodowej. W związku z powyższym Komisja zdecydowała, że Departament powinien przeprowadzić dochodzenie oraz że decyzja o oddaleniu zarzutów powinna zostać cofnięta.

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

W dniu 6 grudnia 1979 roku były gubernator James R. Thompson podpisał stanową Ustawę o prawach człowieka – Illinois Human Rights Act, 775 ILCS 5/1-101 i nast. Ustawa ta stworzyła najobszerniejszą w historii Illinois podstawę do ochrony praw obywatelskich mieszkańców stanu. Na mocy ustawy powołano do życia podwójny aparat egzekucyjny: Departament zajmujący się dochodzeniami w sprawie zarzutów o dyskryminację oraz Komisję rozpatrującą skargi dotyczące naruszenia praw obywatelskich w zakresie mieszkalnictwa, zatrudnienia, dostępu do obiektów publicznych, wyższego wykształcenia oraz przyznawania kredytów. Zarzuty o dyskryminację mogą być przedstawiane Komisji przez osoby fizyczne, grupy i/lub, w niektórych okolicznościach, przez Dyrektora Departamentu Praw Człowieka. Departament lub strona powodowa mogą przedstawić Komisji skargę dotyczącą naruszenia praw obywatelskich. Tego rodzaju skargi są rozpatrywane zgodnie z ustępem 8A-102 i 8B-102 Ustawy.

Komisja Praw Człowieka (HRC) prowadzi biura w Chicago oraz Springfield. W skład HRC wchodzi trzynastu komisarzy, dyrektor wykonawczy, naczelny sędzia prawa administracyjnego, zastępca naczelnego sędziego prawa administracyjnego oraz siedmiu sędziów prawa administracyjnego, główny doradca podatkowy, główny radca prawny, zastępca głównego radcy prawnego i asystent głównego radcy prawnego, a także personel administracyjny.

STRESZCZENIE SPRAWY NR 2

Ronald Smith kontra Uniwersytet Stanu Illinois w Chicago

(Wniosek o rozpatrzenie:

Dyskryminacja w zakresie zatrudnienia
ze względu na orientację seksualną)

Strona powodowa oskarżyła stronę pozwaną, iż ta zwolniła ją z pracy z powodu orientacji homoseksualnej powoda. Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku właściwości sądu. Departament oświadczył, iż zarzuty strony powodowej nie zostały złożone w terminie, czyli w ciągu 180 dni od rzekomego naruszenia praw obywatelskich/nieprawnych działań, tak jak to określono w Ustępie 7A-102(A)(1) Ustawy o prawach człowieka (Human Rights Act).

We wniosku o rozpatrzenie złożonym do Komisji strona powodowa zakwestionowała decyzję Departamentu, aby datę poinformowania go o zwolnieniu potraktować jako datę domniemanego naruszenia praw obywatelskich. Zdaniem powoda Departament za datę naruszenia przepisów powinien uznać datę zakończenia jego stosunku pracy (ostatni dzień zatrudnienia), od której powinno zostać odliczane ustawowe 180 dni. Poza tym powód starał się dowieść, iż zastosowanie daty wypowiedzenia zamiast daty zakończenia stosunku pracy pozwoliło stronie pozwanej działać wedle innych zasad, co dało jej znaczącą przewagę w procesie.

Komisja podtrzymała decyzję o oddaleniu zarzutu z powodu braku właściwości. Komisja orzekła, iż niezgodne z prawem działania miały miejsce, gdy zawiadomienie z informacją o dacie zakończeniu trwania stosunku pracy wydane przez stronę pozwaną dotarło do powoda. W danym momencie powód wiedział lub też powinien mieć świadomość naruszenia praw obywatelskich/działania niezgodnych z prawem, tj., wiedział, iż nie będzie dłużej zatrudniony u pozwanego. W związku z powyższym Komisja uznała, że Departament właściwie określił zaskarżoną datę będącą punktem wyjścia do obliczenia terminu 180 dni.

WNIOSEK O ROZPATRZENIE

Kiedy Departament Praw Człowieka Stanu Illinois (Illinois Department of Human Rights – DHR) oddała zarzut ze względu na brak wystarczających dowodów na dyskryminację, strona powodowa może złożyć wniosek o rozpatrzenie sprawy przez HRC lub złożyć skargę w sądzie okręgowym w ciągu 90 dni od otrzymania zawiadomienia o oddaleniu zarzutu. Kiedy DHR stwierdza niestawiennictwo lub oddała zarzut w związku z nieobecnością na posiedzeniu ustalającym stan faktyczny, strona powodowa może złożyć wniosek o rozpatrzenie przez HRC lub złożyć skargę w sądzie okręgowym w ciągu 90 dni od otrzymania zawiadomienia. Od decyzji podjętej przez HRC można się odwołać do właściwego sądu apelacyjnego.

WNOSZENIE SKARGI

Jeśli DHR znajdzie dowody wskazujące na dyskryminację i wyda zawiadomienie w celu umożliwienia dalszego postępowania w sprawie, strona powodowa jest zobowiązana do: (1) Złożenia skargi we właściwym sądzie okręgowym w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia lub (2) do zwrócenia się z wnioskiem do DHR o złożenie w imieniu strony powodowej skargi do HRC w ciągu 30 dni od otrzymania zawiadomienia. Jeśli DHR nie zakończy dochodzenia w ciągu 365 dni bądź w jakimkolwiek uzgodnionym wcześniej przedłużonym terminie, wówczas strona powodowa dysponuje terminem 90 dni, aby: (1) złożyć skargę w HRC lub (2) złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym.

ZARZĄDZENIE DOTYCZĄCE MEMORANDUM POPREDZAJĄCEGO ROZPRAWĘ

Nie później niż w terminie 14 dni przed wyznaczoną datą rozprawy wszystkie strony wspólnie przygotowują i przekazują przewodniczącemu rozprawie sędziemu prawa administracyjnego (Administrative Law Judge – ALJ) działającemu z ramienia HRC memorandum poprzedzające rozprawę. Strona powodowa powinna przygotować pierwszy projekt dokumentu i przekazać go stronie pozwanej w terminie co najmniej 14 dni przed terminem przekazania memorandum sędziemu. Przewodniczący rozprawie ALJ może zrezygnować z przygotowania memorandum, jeśli któraś ze stron nie jest reprezentowana przez adwokata. Niemniej jednak, zdecydowanie zaleca się korzystanie z usług adwokata.

ROZPRAWA

Data rozprawy przed ALJ zostaje wyznaczony w terminie od 30 do 90 dni liczonych od momentu złożeniu skargi do HRC. Po rozprawie sędzia (ALJ) wydaje zalecane orzeczenie oraz decyzję (Recommended Order and Decision – ROD). Jeśli któraś ze stron nie zgadza się z ROD, może zgłosić sprzeciw; orzeczenie zostanie wówczas rozpatrzone przez trzyosobowy panel. Panel może podtrzymać, oddalić lub zmienić ROD albo przekazać je do ponownego rozpatrzenia przez sędziego administracyjnego. Jeśli ROD zostanie przyjęte, staje się ono ostateczną decyzją HRC. Od decyzji ostatecznej HRC można odwołać się do właściwego sądu apelacyjnego.

ROZPATRZENIE SPRAWY PRZEZ SĄD

Wniosek o rozpatrzenie ostatecznego orzeczenia Komisji należy złożyć we właściwym sądzie apelacyjnym stanu Illinois w terminie 35 dni od daty dostarczenia stronie kopii decyzji, o której rozpatrzenie dana strona wniosowała.

UGODY

Po złożeniu przez Departament propozycji ugody, Komisja w postaci trzyosobowego panelu Komisarzy ustala, czy daną ugodę należy zaaprobować, czy też nie. Strony mogą zawrzeć ugodę niezależnie od aprobaty Komisji. Jeśli jednak strony pragną, aby Komisja zachowała właściwość egzekucyjną, porozumienie musi koniecznie zostać przedstawione na piśmie i przedstawione Komisji do zatwierdzenia. Aprobata jest udzielana w postaci orzeczenia aprobującego ugodę i oddalającego sprawę.

PUBLIKACJA OPINII

Decyzje Komisji lub jej paneli, zarówno te podejmowane na wniosek o rozpatrzenie sprawy, jak i w przypadku skargi, są publikowane w terminie 120 dni kalendarzowych od dostarczenia stronom pisemnej decyzji. Decyzje Komisji są udostępniane na stronie internetowej www.state.il.us/ihr.

STRESZCZENIE SPRAWY NR 3

James Abernathy kontra Dwight Welch

(Wniosek o rozpatrzenie: Odwet)

Strona powodowa oskarżyła stronę pozwaną, czyli Dwight Welch, Mayor City of Country Club Hills, o przeniesienie go na niższe stanowisko jako działanie odwetowe za wcześniejsze złożenie przez powoda skargi o dyskryminację. Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku właściwości sądu. Departament orzekł, iż pozwany działał w ramach czynności służbowych jako reprezentant City of Country Club Hills, a w związku z tym, zgodnie z zapisami Ustawy o prawach człowieka, nie mógł być pociągnięty do indywidualnej odpowiedzialności za działania odwetowe, o które został oskarżony.

Powód wniósł odwołanie od decyzji Departamentu, starając się dowieść przed Komisją, iż Ustawa zezwala na pociągnięcie do odpowiedzialności indywidualnej za odwet oraz pomoc i podżeganie do tego typu działań, powołując się na zapisy Ustępu 6-101(A) oraz (B) wyżej wymienionej ustawy.

Komisja podtrzymała decyzję o oddaleniu zarzutu. Komisja orzekła, iż zazwyczaj w przypadku gdy osoba jest pracownikiem lub reprezentantem firmy i podejmuje działania w ramach swoich czynności służbowych – jako pracownik lub jako reprezentant firmy – oskarżenie musi być skierowane wyłącznie przeciwko pracodawcy, nie zaś przeciwko konkretnej osobie. Żaden z nielicznych wyjątków od tej reguły, jak np. oskarżenie o molestowanie seksualne, nie miał zastosowania w danej sprawie.

STANOWA USTAWA O PRAWACH

Departament Praw Człowieka

Prowadzi dochodzenia odnośnie przedstawionych zarzutów; przekazuje sprawy do HRC

Komisja Praw Człowieka

Prowadzi rozprawy, podejmuje decyzje i zatwierdza ugody

Złożenie zarzutu w Departamencie Praw Człowieka Stanu Illinois (DHR)

Brak działań ze strony DHR przez 365 dni

Strona powodowa ma 90 dni, aby:

- złożyć własną skargę do Komisji Praw Człowieka Stanu Illinois (HRC) LUB
- złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym

Zawiadomienie o oddaleniu zarzutu przez DHR z powodu braku wystarczających dowodów

W ciągu 90 dni od otrzymania powiadomienia o oddaleniu zarzutów strona powodowa może:

- wnioskować o ponowne rozpatrzenie orzeczenia o oddaleniu LUB
- złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym

Oddalenie zarzutu lub nieobecność na posiedzeniu ustalającym stan faktyczny

Rozpatrzenie przez HRC orzeczenia o niestawiennictwie w przypadku złożenia wniosku w terminie 30 dni LUB
Rozpatrzenie przez HRC orzeczenia o oddaleniu zarzutów lub złożenie skargi we właściwym sądzie okręgowym w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia o oddaleniu zarzutów

Stwierdzenie przez DHR wystarczających dowodów dyskryminacji

Strona powodowa dysponuje terminem:

- 90 dni na złożenie skargi we właściwym sądzie okręgowym LUB
- 30 dni na wniosek do DHR o złożenie skargi do HRC we własnym imieniu strony powodowej.

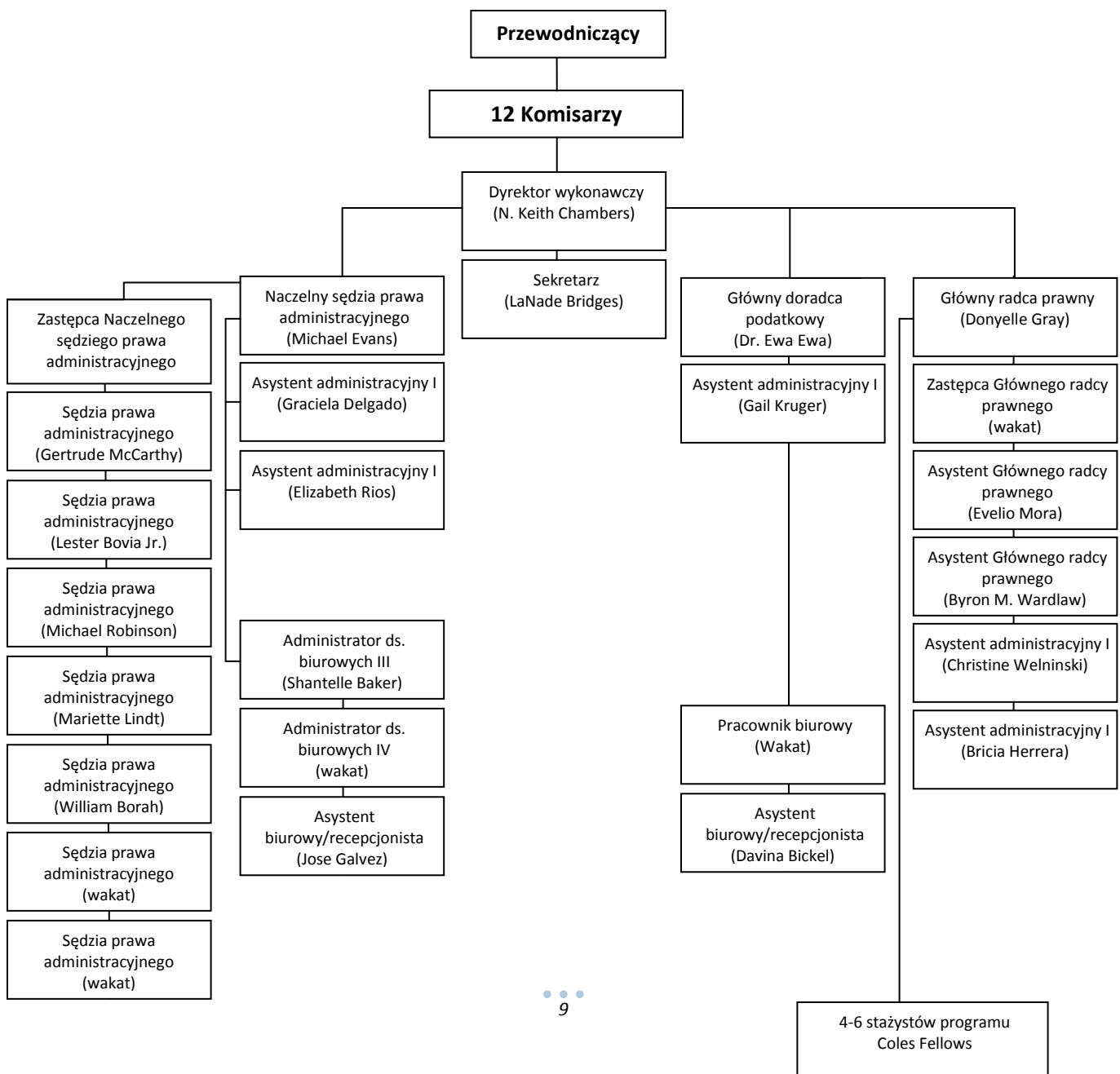
W przypadku rozpatrzenia sprawy przez HRC i cofnięcia decyzji o oddaleniu zarzutów, sprawa zostanie przekazana ponownie do DHR.
W przypadku rozpatrzenia sprawy przez HRC i podtrzymania decyzji o oddaleniu zarzutów, istnieje możliwość odwołania się do właściwego sądu apelacyjnego Stanu Illinois w ciągu 35 dni od otrzymania decyzji HRC.

KOMISJA STANOWI BEZSTRONNE FORUM DO ROZSTRZYGANIA SKARG O NIEZGODNĄ Z PRAWEM DYSKRIMINACJĘ

W skład Komisji wchodzi 20 pracowników etatowych oraz trzynastu komisarzy. Komisarze, za radą i zgodą Senatu Stanu Illinois, są powoływani przez gubernatora, przy czym nie może być powołanych więcej niż siedmiu komisarzy należących do tej samej partii politycznej. Gubernator wyznacza jednego z komisarzy na stanowisko przewodniczącego.

Komisarze oraz pozostali pracownicy stanowią odzwierciedlenie bogatej różnorodności stanu Illinois. Pochodzą z różnych środowisk zawodowych i z różnych części Stanu. Są przedstawicielami różnych ras i grup etnicznych, wyznań religijnych, płci oraz orientacji seksualnych. Poprzez zachowanie różnorodnego i bezstronnego charakteru jednostki tworzonej przez komisarzy i pracowników etatowych, Komisja pragnie służyć wszystkim mieszkańcom i podmiotom z całego Stanu, szukającym sprawiedliwego forum do rozstrzygania skarg na podstawie postanowień stanowej Ustawy o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act).

SCHEMAT ORGANIZACYJNY

KOMISARZE PEŁNIĄCY FUNKCJE W ROKU OBRACHUNKOWYM 2013

DUMNI Z PEŁNIENIA SŁUŻBY DLA DOBRA SPOŁECZEŃSTWA

1. **Martin R. Castro, Przewodniczący**

Mianowany w 2009 roku
Prezes Castro Synergies LLC;
Przewodniczący Amerykańskiej Komisji Praw Obywatelskich; współzałożyciel New Futuro, LLC; Członek Zarządu Narodowego Muzeum Sztuki Meksykańskiej; Członek Komitetu Wykonawczego Stowarzyszenia Zaufania Społecznego w Chicago.

2. **Marti Baricevic, M.Ed., LPC**

Mianowana w 2003 roku
Rodzic/funkcjonariusz odpowiedzialna za współpracę z Regionalnym Biurem ds. Edukacji w St. Clair County. W ramach tej funkcji pracuje z uczniami mającymi problemy w nauce oraz ich rodzinami, aby pomóc młodzieży osiągnąć sukcesu w szkole. Jest certyfikowanym doradcą szkolnym z uprawnieniami w Missouri oraz Illinois, a także licencjonowanym doradcą zawodowym z uprawnieniami w stanie Illinois. Komisarz Baricevic jest doktorantką na kierunku doradztwa na Uniwersytecie St. Louis w Missouri.

3. **David Chang**

Mianowany w 2003 roku
Lider społeczny, reprezentant społeczności azjatycko-amerykańskiej w Chicago.

4. **Robert A. Cantone, J. D.**

Mianowany w 2011 roku
Adwokat oraz właściciel kancelarii adwokackiej, zajmuje się głównie reprezentowaniem osób, które doznały obrażeń ciała na skutek wypadku. Działa również jako arbiter w Programie Obowiązkowego Arbitrażu Hrabstwa Cook, jest także członkiem Stowarzyszenia Prawników Chicago, Stowarzyszenia Prawników Illinois oraz Stowarzyszenia Prawników Procesowych Stanu Illinois.

5. **Brad Cole**

Mianowany w 2014 roku
Komisarz Brad Cole obecnie pełni obowiązki wiceprezesa Pepsi MidAmerica, prywatnej firmy działającej na terenie kilku stanów, zajmującej się rozlewaniem napojów bezalkoholowych oraz

oferującej kompleksowy zakres usług sprzedaży i dystrybucji przekąsek dla obejmującego pięć stanów rejonu franczyzowego na Środkowym Zachodzie. Pan Cole był wcześniej dyrektorem na rejon Downstate w biurze amerykańskiego senatora Marka Kirka, w Illinois. W latach 2003–2011 pełnił funkcję Burmistrza Miasta Carbondale (Illinois). Wybrany na to stanowisko w wieku 31 lat został najmłodszym burmistrzem w historii Carbondale.

6. **Terry Cosgrove**

Mianowany w 2011 roku
Prezes i dyrektor generalny organizacji Personal PAC, która wspiera dostęp do pełnego zakresu świadczeń związanych z zachowaniem zdrowia seksualnego dla wszystkich obywateli stanu Illinois. W latach 1976-1979 był przewodniczącym Urbany, Komisji ds. Stosunków Międzyludzkich Stanu Illinois. Odegrał jedną z głównych ról w promowaniu świadomości społecznej w zakresie znaczenia praw człowieka. Był jednym z dwóch powodów w precedensowym postępowaniu, które z powodzeniem stawiało czoła dyskryminacyjnym praktykom ograniczającym dostęp do miejsc publicznych z powodu orientacji seksualnej.

7. **Merri Dee**

Mianowana w 2013 roku
Ciesząca się uznaniem w całym kraju mówczyni motywacyjna, bardzo popularna także jako panelista, moderator i profesjonalny doradca. Jako prezes MD Communications wspiera organizacje przy opracowywaniu strategii medialnych, planowaniu działań marketingowych i PR, relacji ze społeczeństwem oraz w pozyskiwaniu funduszy. Jest także prezesem Amerykańskiego Związku Emerytów (AARP) w stanie Illinois.

8. **Nabi R. Fakroddin, P. E., S. E**

Mianowany w 2010 roku
Zawodowy inżynier specjalizujący się w inżynierii budowlanej; członek Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Budownictwa Lądowego; były prezes Rady Inżynierów Stanu Illinois oraz Stowarzyszenia Inżynierów Stanu Illinois; Członek zarządu w Regionalnej Radzie

Apelacyjnej St. Charles; były członek Regionalnej Komisji Planowania i Zasobów. Ludzkich Zachodniego Illinois; laureat wielu nagród, między innymi nagrody APWA dla dziesięciu najlepszych liderów prac społecznych w USA oraz nagrody NCEES za wybitną służbę.

9. Lauren Beth Gash, J. D.

Mianowana w 2013 roku
Adwokat (w roku 1987 uzyskała dyplom w dziedzinie prawa na Uniwersytecie Georgetown, gdzie pracowała również jako zastępca redaktora czasopisma American Criminal Law Review). Przez okres czterech kadencji była członkinią Izby Reprezentantów Stanu Illinois, gdzie pełniła funkcję przewodniczącej Komisji Sprawiedliwości. Była również wiceprzewodniczącą Komitetu Wyborczego i Komitetu ds. Reform Kampanii. Była jednym z pracowników w sztabie senatorów Alana Dixona oraz Paula Simona w Capitol Hill w Waszyngtonie. Przez całe swoje życie zajmuje się organizowaniem przedsięwzięć społecznych, utworzyła i pracowała w licznych organizacjach non-profit, między innymi w Lidze Przeciw Zniesławieniom, PTA oraz w Lidze Kobiet-Wyborców. Była także prawnikiem-wolontariuszem w Prairie State Legal Services.

10. Rozanne Ronen

Mianowana w 2004 roku
Rozpoczęła swoją karierę zawodową jako pracownik socjalny w służbie miasta Chicago; następnie świadczyła usługi z zakresu IT dla wielu dużych firm w stanie Illinois, zarówno jako pracownik, jak i właściciel. Członkini zarządu regionalnego w Hadassah Medical Organization.

11. Diane M. Viverito

Mianowana w 2005 roku
Administrator w dziale rozwoju studentów w Moraine Valley Community College; Członek-założyciel i była przewodnicząca Study Illinois Consortium; propagatorka edukacji międzynarodowej oraz edukacji opartej na różnorodności.

12. David J. Walsh

Mianowany w 2011 roku
Zasiłił szeregi Mark J. Walsh & Company w 2011 roku jako szef ds. rozwoju przedsiębiorczości. Pracował na stanowisku starszego wiceprezesa ds. reklamy

w Minneapolis Star Tribune w latach 2008-2010. Wcześniej David Walsh pracował na różnych stanowiskach w Tribune Company, gdzie ostatecznie pełnił obowiązki wiceprezesa ds. reklamy dla Los Angeles Times. Zanim w 2005 roku rozpoczął pracę w Times, był wiceprezesa Tribune Interactive, odpowiedzialnym za nadzorowanie strategii reklam drukowanych oraz internetowych dla 10 gazet należących do Tribune.

13. Patricia Bakalis Yadgir

Mianowana w 2011 roku
Wiceprezes ds. programów szkolnych w American Quality Schools, organizacji zajmującej się zarządzaniem placówkami edukacyjnymi, prowadzącej 13 szkół czarterowych na środkowym zachodzie. Od 25 lat pracuje w sektorze edukacji jako wychowawca i instruktor oraz pełni funkcje administracyjne w ramach systemu Community College Stanu Illinois.

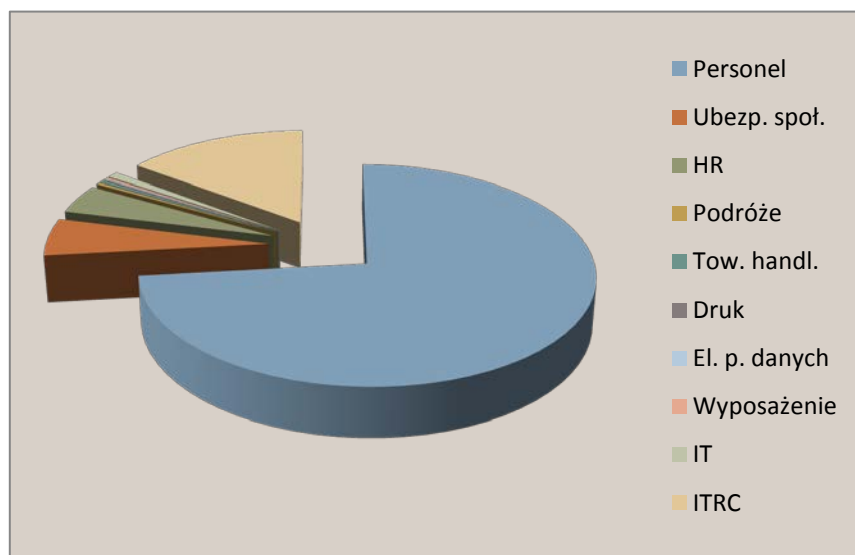

STAN ILLINOIS KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA

ŚRODKI BUDŻETOWE NA ROK OBRACHUNKOWY 2014

Usługi kadrowe.....	\$ 1.485.555
Emerytury - składka.....	\$ 0
Emerytury - dodatkowa składka emerytalna (pick-up).....	\$ 0
Ubezpieczenie społeczne.....	\$ 113.645
Usługi kadrowe.....	\$ 159.000
Podróże.....	\$ 6.500
Towary handlowe.....	\$ 7.000
Drukowanie.....	\$ 2.000
Elektroniczne przetwarzanie danych.....	\$ 2.500
Wypożyczenie.....	\$ 5.200
Telekomunikacja.....	\$ 18.000
Środki całkowite (HRC).....	\$ 2.099.400
Komisja Stanu Illinois ds. Przeciwdziałania Torturom (ang. Torture Inquiry and Relief Commission)	\$ 300.000
Środki całkowite	\$ 2.099.400

Środki są przydzielane corocznie z budżetu stanowego na pokrycie kosztów wszystkich usług świadczonych przez Komisję Praw Człowieka mieszkańcom stanu Illinois.

STRESZCZENIE SPRAWY NR 4

Sharon Tadlock kontra Uniwersytet Benedictine

(Wniosek o rozpatrzenie: Dyskryminacja w zakresie zatrudnienia ze względu na orientację seksualną)

Strona powodowa w swojej skardze o dyskryminację oskarża stronę pozwaną, iż została przez nią wysłana na zwolnienie administracyjne z powodu swojej orientacji seksualnej (homoseksualizm) oraz, że zaproponowano jej zmianę stanowiska z przyczyny jej orientacji seksualnej, a także, iż zwolniono ją z pracy z powodu jej orientacji seksualnej.

Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku wystarczających dowodów. Departament orzekł, iż strona pozwana podejmując wymienione w oskarżeniu działania przeciwko powódce starała się wypełnić swoją misję katolicką i zareagowała na działania powódki, które polegały na publicznym wystąpieniu przeciwko katolickim dogmatom religijnym. Strona powodowa opublikowała zawiadomienie o swoim ślubie z inną kobietą, podając stronę pozwaną jako swojego pracodawcę.

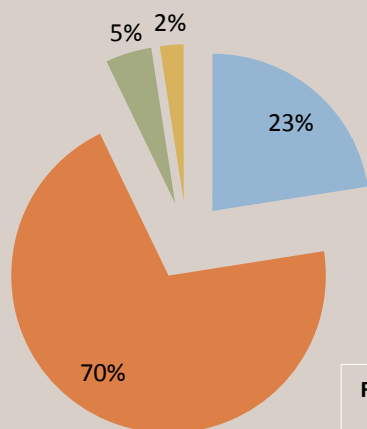
Powódka złożyła wniosek o rozpatrzenie przed Komisją decyzji o oddaleniu zarzutów. Powódka przytoczyła inny „kontrowersyjny” przypadek, kiedy to nie będący homoseksualnej orientacji pracownik również publicznie opowiedział się przeciwko dogmatom katolickim, jednak nie został zwolniony z pracy. W odpowiedzi na te fakty Departament potwierdził, iż istnieją wyraźne dowody potwierdzające słuszność dwóch pierwszych oskarżeń, ale jednocześnie orzekł, iż oddalenie trzeciego z zarzutów, który dotyczył zwolnienia, powinno być podtrzymane. Departament orzekł, iż dowody wykazały, że strona pozwana zwolniła powódkę, ponieważ nie przekazywała ona raportów z pracy; nie było więc solidnych dowodów na to, iż powodem zwolnienia była dyskryminacja. Powódka utrzymywała, iż był to jedynie pretekst do zwolnienia jej przez stronę pozwaną, a zwolnienie było przejawem dyskryminacji.

Komisja orzekła, że istniały istotne dowody potwierdzające słuszność wszystkich trzech oskarżeń wymienionych we wniosku powódki. Komisja stwierdziła, że istniały solidne dowody na to, iż przyczyny podane jako powód zwolnienia powódki były jedynie pretekstem i w rzeczywistości kryły dyskryminacyjne działania. Tym samym Komisja orzekła, iż decyzja o oddaleniu oskarżeń powinna być całkowicie unieważniona.

DZIAŁANIA KOMISJI

Kompletna wokanda Komisji na rok 2014

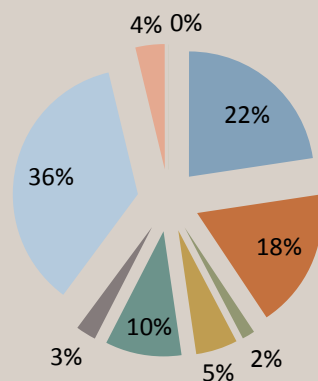
Skargi 157 RFR 400 Ugody 33 Niestawienictwo 17

RFR - Wnioski o rozpatrzenie

Decyzje Komisji w roku 2014

ROD 138 FOD 110 Apelacje 10
 Ugody 33 Zaw. o niemożl. sprzeciwu 60 Niestawienictwo 16
 RFR 220 Zaskarżone decyzje 23

ROD's - Zalecane orzeczenia i decyzje

FOD's - Ostateczne orzeczenia i decyzje

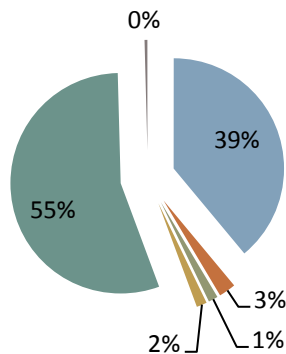
RFR - Wnioski o rozpatrzenie

Całkowita ilość rozporządzeń: 62,2%

Kancelaria głównego radcy prawnego – usługi w 2014 r.

- Sprawy rozpatr. przez Panel 282
- Rozprawy - Panel 18
- Apelacje 10
- Rozprawy en banc 11
- Wnioski o rozpatrzenie - RFR 400
- Dział. na rzecz lok. społ. 3

Całkowita ilość wniosków na wokandzie:
1443

Sprawy rozwiązywane przez panel

- * Zaskarżone decyzje 23
- * Wnioski o rozpatrzenie (RFR) 116
- * Wnioski o podjęcie działań 87
- * Niestawienie się 16
- * Ugody 33

Rozprawy en banc

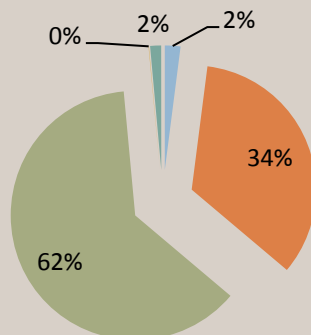
- * Wnioski o ponowne rozpatrzenie 6
- * Sprawy zatwierdzone 1

RFR - wnioski o rozpatrzenie 116

Wydział Prawa Administracyjnego – usługi w 2014 r.

- Wnioski do ALJ 147
- Wizyty w biurze 2472
- Wnioski o usługę 4518
- Działania na rzecz lok. społ. 4
- Log In - str. powodowe 103

Całkowita ilość wniosków na wokandzie: **728**

ALJ – Sędzia prawa administracyjnego

NAJISTOTNIEJSZE DZIAŁANIA NA RZECZ LOKALNYCH SPOŁECZNOŚCI

Donyelle L. Gray, główny radca prawny

W maju 2014 roku poprowadził comiesięczne spotkanie Stowarzyszenia Prawników Chicago, Sekcji Młodych Prawników, Komitetu ds. Pracy i Zatrudnienia: „Przegląd zasad oraz porady dotyczące dobrej praktyki Komisji Praw Człowieka Stanu Illinois”.

W październiku 2014 roku spotkał się z prawnikami z ACLU, reprezentantami stowarzyszenia Kobiety Pracujące oraz Narodowego Centrum Prawa do Walki z Ubóstwem im. S. Shrivera, aby omówić poprawkę dotyczącą stworzenia odpowiednich warunków dla kobiet w ciąży do stanowej Ustawy o prawach człowieka.

Byron M. Wardlaw, asystent głównego radcy prawnego

29 października 2014 roku miało miejsce 18. doroczne spotkanie z organizacjami użyteczności publicznej (Meet the Public Service Organizations Reception), z Konsorcjum Okręgowych Szkół Prawniczych Chicago, Wydziałem Prawa Uniwersytetu Loyola w Chicago.

W dniu 1 czerwca 2014 roku P. Wardlaw prowadził wykłady dla studentów prawa administracyjnego na Uniwersytecie DePaul w Chicago – School of Public Policy.

22 maja 2014 roku poprowadził comiesięczne spotkanie Stowarzyszenia Prawników Chicago, Sekcji Młodych Prawników, Komitetu ds. Pracy i Zatrudnienia: „Przegląd zasad oraz porady dotyczące dobrej praktyki Komisji Praw Człowieka Stanu Illinois”.

26 kwietnia 2014 roku razem z komisarzem Terryem Cosgrovem wystąpił jako panelista w Centrum Halsted, w Chicago, Illinois – panel pod hasłem „Duma posiadania” (Pride of Ownership). W wydarzeniu wzięła również udział komisarz Lauren Beth Gash.

17 lutego 2014 roku wystąpił jako panelista w ramach wydarzenia pod hasłem „Prawnicy w imię równości” (Lawyers for Equality) – Organizacja LAMBDA, Wydział Prawa Uniwersytetu w Valparaiso.

1 lutego 2014 roku przeprowadzał rozmowy kwalifikacyjne na konferencji zorganizowanej przez Northwestern University School of Law pod hasłem „Kariera prawnicza w interesie publicznym na środkowym zachodzie”.

8 stycznia 2014 roku uczestniczył w trzecim dorocznym spotkaniu dotyczącym pracy w usługach publicznych (Careers in Public Service) zorganizowanym przez stanową wyższą szkołę prawniczą – Illinois College of Law.

Evelio Mora, asystent głównego radcy prawnego

29 października 2014 roku uczestniczył w dorocznym spotkaniu z organizacjami użyteczności publicznej organizowanym przez Loyola Law School.

28 sierpnia 2014 roku uczestniczył w targach pracy dla agencji rządowych – Government Agency Career Expo, Stowarzyszenie Prawników Illinois.

1 lutego 2014 roku przeprowadzał rozmowy kwalifikacyjne na konferencji zorganizowanej przez Northwestern University School of Law pod hasłem „Kariera prawnicza w interesie publicznym na środkowym zachodzie”.

Reva Bauch, zastępca sędziego prawa administracyjnego

Członek Zespołu ds. Przesłuchań w ramach Prawniczej Komisji Rejestracyjnej i Dyscyplinarnej

Członek Zespołu ds. Śledztw w ramach Prawnej Komisji Rejestracyjnej i Dyscyplinarnej
Członek Zarządu Stowarzyszenia Sędziów Prawa Administracyjnego Stanu Illinois

Gertrude McCarthy, sędzia prawa administracyjnego

Prezydent Amerykańskiego Stowarzyszenia ds. Chorych z Zespołem Turnera

Michael Robinson, sędzia prawa administracyjnego

Przygotowuje codzienne streszczenia orzeczeń VII Wydziału Okręgowego Sądu Apelacyjnego dla członków stanowego Stowarzyszenia Prawników.

Opiekun w programie alfabetyzacji osób dorosłych

Sędzia w stanowych finałach turnieju sądowego szkół wyższych w Champaign – Mock Trial Competition pod patronatem Stowarzyszenia Prawników Illinois

Uczestnik pływackich zawodów o charakterze charytatywnym

W kwietniu 2014 roku wziął udział w wydarzeniu zorganizowanym przez Stowarzyszenie Prawników Illinois pod nazwą „Dzień pytań do prawnika” (ang. Ask a Lawyer Day).

William Borah, sędzia prawa administracyjnego

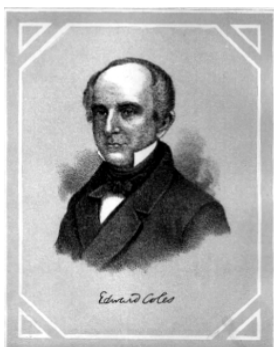
Przewodniczący Sekcji ds. Pracy i Zatrudnienia w Stowarzyszeniu Prawników Illinois

W marcu 2014 roku wygłosił przemówienie na seminarium dla członków Stowarzyszenia Prawników Illinois na temat stanowej Ustawy o prawach człowieka.

W lutym 2014 roku był sędzią prowadzącym rozprawę w ramach Narodowego Turnieju Sądowego w Daley Center.

W lutym 2014 roku był jurorem w turnieju sądowym – South Suburban High School Moot Court Competition, w Markham, Sixth District.

Gubernator Edward Coles

COLES FELLOWS 2014 R.

Adekunbi Adejumo
Coles Fellow, lato 2014 r.
The John Marshall Law School

Alexis E. Pool
Coles Fellow, lato 2014 r.
The John Marshall Law School

Anne Whaley
Coles Fellow, lato 2014 r.
Valparaiso University School of Law

Amila Ramic
Law and Public Safety Academy,
wiosna 2014 r.
Mather High School

Merima Salihovic
Law and Public Safety Academy,
wiosna 2014 r.
Mather High School

Alexa Castillo
Law and Public Safety Academy,
jesień 2014 r.
Mather High School

Maya Villarrubia
High School Volunteer, lato 2014 r.
Lane Tech College Prep

PROGRAM STYPENDIALNY COLES FELLOWSHIP PROMOCJA PRAKTYKI PRAWNEJ W DZIEDZINIE PRAW OBYWATELSKICH

PROGRAM STYPENDIALNY IM. GUBERNATORA EDWARDA COLESA

Program stypendialny Edward Coles Fellowship otrzymał swą nazwę dla uczczenia pamięci Edwarda Colesa (1786-1868), który w latach 1822-1826 pełnił służbę publiczną jako drugi Gubernator Stanu Illinois.

Kilkadziesiąt lat przed wybuchem wojny secesyjnej nowo utworzony stan Illinois był polem walki o likwidację niewolnictwa. Edward Coles (lata 1822-1826) – drugi Gubernator Stanu Illinois – zapobiegł zapomnianemu wysiłkom mającym doprowadzić do przekształcenia Wolnego Illinois w stan niewolniczy. Choć jego abolicjonistyczne poglądy oznaczały polityczne samobójstwo, Coles zagorzałe szerzył wizję, że wszyscy ludzie, niezależnie od rasy, zostali stworzeni jako równi sobie. To w głównej mierze dzięki gubernatorowi Colesowi Illinois pozostało wolnym stanem przed wojną secesyjną.

Program stypendialny im. gubernatora Edwarda Colesa promowany przez Komisję Praw Człowieka Stanu Illinois to całoroczny program stażowy dla studentów pierwszego (tylko w okresie letnim), drugiego i trzeciego roku prawa, którzy są zainteresowani prawami obywatelskimi i prawem administracyjnym. Stypendyści wspomagają HRC w szerzeniu wiedzy na temat ochrony przed dyskryminacją oraz obronie zasad określonych w stanowej Ustawie o prawach człowieka. Stypendyści nie otrzymują wynagrodzenia za tę pracę.

Program opiera się na modelu tradycyjnych letnich programów praktyk oferowanych przez liczne, większe kancelarie. Program daje studentom możliwość uczestnictwa w skomplikowanych projektach z zakresu praw obywatelskich, gdzie działają pod opieką ekspertów merytorycznych, a także pozwala poznać od wewnątrz mechanizmy pracy stanowego systemu sędziowskiego.

WYMOGI DOTYCZĄCE PRACY ORAZ PROCEDURY APLIKACYJNE

Podstawowym obowiązkiem stypendystów jest wspomaganie sędziów prawa administracyjnego oraz kancelarii głównego radcy prawnego w prowadzeniu analiz prawnych, przygotowywaniu dokumentów, redagowaniu tekstów prawnych, analizie akt, opracowywaniu roboczych wersji orzeczeń oraz innych zadaniach związanych z procesami sądowymi. Ponadto stypendyści mogą angażować się w takie prace związane z polityką, jak analiza rachunków, ustalanie zasad administracyjnych oraz inne kwestie legislacyjne dotyczące HRC.

Stypendyści pracują w kameralnym środowisku biurowym w ramach strukturalnie zbudowanego planu zadań, który umożliwia im:

- rozwijanie umiejętności analitycznych, badawczych oraz redagowanie tekstów prawnych pod nadzorem doświadczonych adwokatów i sędziów prawa administracyjnego;
- uzyskanie praktycznego doświadczenia w realnych warunkach pracy w agencji rządowej z możliwością jednoczesnego zdobycia punktów na uczelni;
- pomoc w redagowaniu wersji roboczych orzeczeń HRC, które mogą zostać rozpatrzone przez Sąd Apelacyjny Stanu Illinois i Sąd Najwyższy Stanu Illinois;
- zaangażowanie się w działania na rzecz społeczności poprzez współpracę z lokalnymi stowarzyszeniami prawniczymi.

Od stypendystów oczekuje się pracy przez 2-3 dni w tygodniu, po 5 godzin dziennie. Od stypendystów uczestniczących w programie letnim oczekuje się pracy przez 3-4 dni w tygodniu, do 7 godzin dziennie.

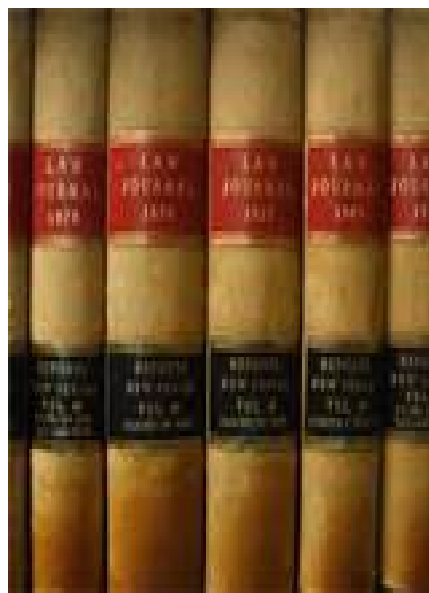
STRESZCZENIE SPRAWY NR 5

James kontra Ameritech Services, Inc.

(Dyskryminacja rasowa)

Strona powodowa przedstawiła zarzut, iż odmówiono jej urlopu z okazji ślubu oraz zwolniono ją ze względu na rasę. Strona pozwana twierdziła, że powódka została zwolniona, ponieważ naruszyła obowiązujące w firmie zasady dotyczące urlopów.

Przedstawiono dowody, że powódka rzeczywiście przebywała na urlopie dłużej niż miała do tego prawo zgodnie z pisemnymi zasadami obowiązującymi w firmie pozwanego. Ponadto strona powodowa nie była w stanie wykazać, aby jakikolwiek pracownik innej niż ona rasy otrzymał w podobnej sytuacji zgodę na tak samo długi urlop. Ponieważ powódka nie udowodniła, że pracownicy innej rasy byli traktowani lepiej niż ona, nie znalazła poparcia dla swoich zarzutów.

STUDIUM PRZYPADKU NR 1

ZASKARŻONA DECYZJA:

OCHRONA PRAW NA DRODZE APELACJI

Stanowa Ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/8A-103

Vitoria Moreira (Galvao) kontra Juan Gomez

Oskarżenie dotyczyło molestowania seksualnego. Strona powodowa – Victoria Moreira (Galvao) – nie pojawiła się na rozprawie przeciwko pozwanemu, którym był Juan Gomez. W czerwcu 2004 roku Komisja przekazała sprawę do Wydziału Prawa Administracyjnego w celu przeprowadzenia rozprawy. Powódka osiem razy skutecznie wnioskowała o zgodę na odroczenie rozprawy. Ostateczna data rozprawy została ustalona na dzień 29 września 2009 roku.

W dniu 29 września pojawił się adwokat strony powodowej, zaś sama powódka nie przybyła na rozprawę. Sędzia prawa administracyjnego (ALJ) orzekł, iż nie wykazano wystarczającego powodu usprawiedliwiającego nieobecność powódki i odmówił przełożenia rozprawy po raz dziewiąty; następnie umorzył postępowanie. Niemniej jednak, ponieważ adwokat stawiał się przed Komisją w imieniu powódki, ALJ zezwolił adwokatowi strony powodowej na złożenie petycji o pokrycie kosztów.

Adwokat powoda zażądał zwrotu kwoty 400 tys. USD na pokrycie opłat sądowych i innych kosztów prawnych. ALJ uznał tę kwotę za nieuzasadnioną i zaproponował sumę 9440 USD w ramach honorarium adwokata oraz 488 USD na pokrycie pozostałych kosztów. ALJ wydał zalecane orzeczenie i decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD) z dniem 16 lutego 2010 roku.

Powódka złożyła sprzeciw wobec ROD. Zgodnie z obowiązującymi normami proceduralnymi Komisji, jeśli strona zamierza przedłożyć dodatkowe dowody, powinna to zrobić w tym samym momencie, kiedy miało miejsce składanie sprzeciwu. Tymczasem powódka złożyła po terminie wniosek o możliwość przedłożenia dodatkowych dowodów.

Sprzeciw oraz złożony po terminie wniosek w sprawie dodatkowych dowodów zostały przedstawione Panelowi Komisji w trzyosobowym składzie. Panel odmówił przyjęcia wniosku dotyczącego dowodów oraz odrzucił ponowne rozpatrzenie ROD. Odrzucenie ponownego rozpatrzenia zostało przekazane stronom w dniu 20 kwietnia 2011 roku, a działania zostały uznane za kompletne w dniu 24 kwietnia 2011 roku. Dodatkowym środkiem jakim dysponowała powódka wobec Komisji, było złożenie w terminie 30 dni od daty odrzucenia wniosku o ponowne rozpatrzenie, do dnia 24 maja 2014 roku, wniosku o ponowne rozpatrzenie *en banc*.

Tymczasem w dniu 8 czerwca 2011 roku powódka złożyła wniosek o przesunięcie terminu złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie *en banc*. Strona powodowa oświadczyła, iż jej adwokat otrzymał informację o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia dopiero w dniu 10 maja 2011 roku. Nie powołując się na żadne przepisy prawne powódka przyjęła, iż termin 30 dni na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy *en banc* jest liczony od dnia, w którym jej adwokaci rzekomo otrzymali powiadomienie o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia. Wniosek został przedstawiony panelowi Komisji i został przezeń odrzucony.

W dniu 25 sierpnia 2011 roku powódka przedstawiła kolejny wniosek: *Wniosek o przedłużenie terminu złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy en banc, kwestionujący decyzję Panelu dotyczącą odrzucenia wniosku strony powodowej o przedłużenie terminu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy en banc*. Żaden

z dokumentów, ani Ustawa o prawach człowieka, ani inny zbiór przepisów proceduralnych Komisji, nie stanowi, iż w takiej sytuacji może być przyjęty jeszcze jakikolwiek wniosek o odwołanie w celu rozpatrzenia *en banc*. Tym samym wniosek przedstawiony Panelowi Komisji został odrzucony.

20 grudnia 2011 roku strona powodowa przedstawiła zawiadomienie o odwołaniu od orzeczenia Komisji do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.

Głównym argumentem w odwołaniu strony powodowej był fakt, iż Komisja nie dokonała w prawidłowy sposób dostarczenia powodce zawiadomienia o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia w kwietniu 2011 roku, gdyż zawiadomienie to zostało przesłane pocztą priorytetową (first class U.S. Mail), a nie przesyłką poleconą (registered) lub poleconą z potwierdzeniem odbioru (certified mail). Powódka powoływała się na tu na Kodeksu Postępowania Administracyjnego Stanu Illinois, 56, § 5300.1140 (ang. 56 Ill. Administrative Code § 5300.1140). Komisja twierdziła jednak, iż ten paragraf nie ma zastosowania jeśli Komisja orzeka odrzucenie możliwości dalszego rozpatrywania ROD, a dotyczy jedynie przypadków, w których Komisja orzeka w sprawie możliwości ponownego rozpatrzenia. Zapis 775 ILCS § 5/8A-103(E)(3) stanowej Ustawy o prawach człowieka, do którego odwołano się w niniejszym przypadku, wymaga, aby – w razie odrzucenia przez Komisję wniosku o ponowne rozpatrzenie ROD – Komisja „powinna wydać krótkie oświadczenie” i dostarczyć stronom to oświadczenie przesyłką priorytetową. Komisja stwierdziła także, iż Sąd Apelacyjny nie był organem właściwym do rozpatrzenia apelacji, ponieważ strona powodowa złożyła wniosek apelacyjny po upływie 35 dni od momentu dostarczenia zawiadomienia o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Apelacyjny przyznał rację Komisji oraz orzekł, iż w kwietniu 2011 roku Komisja dokonała w prawidłowy sposób dostarczenia zawiadomienia dotyczącego odrzucenia sprawy do ponownego rozpatrzenia. Sąd Apelacyjny orzekł również, iż „zaostrome” wymogi dotyczące dostarczenia zawiadomień przesyłką poleconą lub poleconą z potwierdzeniem odbioru dotyczą jedynie spraw, w których Komisja akceptuje do ponownego rozpatrzenia ROD. Co więcej, Sąd Apelacyjny oświadczył, iż jedynym sposobem skorzystania z danego terminu 35 dni na złożenie wniosku o apelację było złożenie w określonym terminie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy *en banc*, czego jednak strona powodowa nie zrobiła. Zatem wniosek o rozpatrzenie sprawy, który był złożony później niż 35 dni po dacie zawiadomienia o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia, został złożony po upływie terminu, co spowodowało odrzucenie odwołania, z jakim strona powodowa wystąpiła do Sądu Apelacyjnego z powodu braku właściwości sądu.

STUDIUM PRZYPADKU NR 2

ZASKARŻONA DECYZJA:

DYSKRYMINACJA ZE WZGLĘDU NA WIEK ORAZ REDUKCJA ZATRUDNIENIA („MINI-RIF'S“)

Stanowa Ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/2-102 (A)

Corporate Business Cards, Ltd. kontra William Kosmieja

Powód – William Kosmieja – pełnił funkcje asystenta ds. opracowań graficznych w firmie Business Cards, Ltd. będącej stroną pozwaną. W dniu 23 sierpnia 2002 roku strona pozwana poinformowała powoda, iż zostaje on zwolniony. Pozwany otrzymał także informację, iż zamiast odejść z firmy może kontynuować pracę w niepełnym wymiarze godzin. Powód wolał jednak odejść niż pracować w niepełnym wymiarze godzin. Powód złożył skargę do Komisji oskarżając stronę pozwaną o nieprawne zwolnienie z powodu wieku 43 lata, stanowiącego pogwałcenie zapisów stanowej Ustawy o prawach człowieka. Po wysłuchaniu zeznań sędzieja prawa administracyjnego przyznał rację stronie powodowej i wydał odpowiednie zalecane orzeczenie oraz decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD).

Strona pozwana złożyła sprzeciw wobec ROD. Sprawa trafiła przed Panel Komisji, który odrzucił możliwość ponownego rozpatrzenia ROD i uznał ROD za ostateczne orzeczenie Komisji. Strona pozwana złożyła w przepisowym terminie apelację do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.

Komisja skutecznie obroniła swoją decyzję przed Sądem Apelacyjnym.

Sąd orzekł, iż zastosowanie analizy odwrócenia ciężaru dowodu (ang. McDonnell-Douglas burden-shifting analysis) było trudne ze względu na fakt, iż wydarzenie, które miało miejsce było w rzeczywistości redukcją zatrudnienia (ang. Reduction in Force – RIF). Zazwyczaj w przypadku analizy odwrócenia ciężaru dowodu, która jest stosowana, gdy brakuje bezpośredniego dowodu na dyskryminację, strona powodowa musi najpierw ustalić wystarczająco wiarygodny dowód na dyskryminację (*prima facie* case). Typowym elementem sprawy *prima facie* jest dyskryminujące zwolnienie z pracy, w następstwie którego zwolniony pracownik zostaje zastąpiony przez innych pracowników na podobnych stanowiskach, ale spoza chronionej grupy.

Tymczasem Sąd Apelacyjny oświadczył, iż przypadki redukcji zatrudnienia (RIF) komplikuje fakt, iż zwolniony pracownik jest rzadko zastępowany innym, a jego stanowisko jest przeważnie eliminowane. Sąd Apelacyjny ustalił, iż dana sprawa to przypadek „mini-RIF”, ponieważ dotyczy ona pojedynczego zwolnienia, gdzie stanowisko, na jakim pracował powód, nie zostało zlikwidowane; jego obowiązki zostały przejęte przez innych pracowników spoza grupy chronionej, do której należy powód. Sąd Apelacyjny uznał, iż w przypadku redukcji zatrudnienia na małą skalę, aby móc rozpatrywać sprawę jako opartą na domniemaniu faktycznym (*prima facie*) „(...) pozywający nie muszą wykazać, że inni pracownicy na podobnych stanowiskach byli lepiej traktowani, ponieważ wnioskowana dyskryminacja wynika z faktu, iż byli oni konstruktywnie zastępowani przez pracowników spoza chronionej grupy”.

Przyjmując opcję redukcji zatrudnienia na małą skalę Sąd Apelacyjny stwierdził, że strona powodowa przedstawiła zarzuty odpowiadające roszczeniom zgodnym z zasadami przewidzianymi dla przypadków

„mini-RIF”, ponieważ powód zarzucił, iż został zastąpiony przez młodszego pracownika, który wykonywał dawne obowiązki powoda. Sąd Apelacyjny znalazł precedens podtrzymujący ustalenie Komisji, iż zwolnienie powoda oznaczało jednocześnie ustanie zatrudnienia. Sąd ustalił również, że obowiązki, które wcześniej pełnił powód, zostały przejęte przez młodszych pracowników strony pozwanej, co daje podstawy do rozpatrywania sprawy jako opartej na domniemaniu faktycznym. Tym samym ustalenie Komisji mówiące, iż powód udowodnił, że są podstawy do rozpatrywania sprawy w oparciu o domniemanie faktyczne dyskryminacji nie było sprzeczne z przedstawionymi dowodami.

Sąd dodatkowo orzekł, że ustalenie Komisji co do faktu, iż przyczyną zwolnienia powoda przez pozwaną firmę była dyskryminacja ze względu na jego wiek, nie pozostawało w niezgodzie z wykazaną wagą dowodu. Sąd stwierdził, że „(...) decyzja pracodawcy, aby zwolnić starszego, bardziej doświadczonego i wykwalifikowanego pracownika, a zatrzymać młodszego, mniej wykwalifikowanego i doświadczonego pracownika, który pracował w godzinach nadliczbowych, nie miała racjonalnego wytłumaczenia i była wystarczającą podstawą, wraz z dowodami poświadczającymi istnienie sprawy o charakterze *prima facie*, do orzeczenia przez Komisję, iż zwolnienie było przejawem dyskryminacji”.

Po podtrzymaniu decyzji Komisji przez Sąd Apelacyjny strona pozwana złożyła do Sądu Najwyższego Stanu Illinois wniosek o zezwolenie na wniesienie apelacji (ang. *Petition for Leave to Appeal – PLA*). Jednakże w dniu 30 stycznia 2013 roku Sąd Najwyższy odrzucił PLA, sprawiając, iż orzeczenie Komisji stało się wyrokiem ostatecznym w danej sprawie.

STUDIUM PRZYPADKU NR 3

DYSKRYMINACJA ZE WZGLĘDU NA RASĘ ORAZ WIEK; KWESTIA STAWIENICTWA

Stanowa Ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/8A-103; rozporządzenie 11 Sądu Najwyższego w Illinois

Vinston Birdin kontra Proviso Township High School District 209

Powód – Vinston Birdin – początkowo wniósł skargę o dyskryminację w Departamencie Praw Człowieka Stanu Illinois, oświadczając, iż strona pozwana, tj. Proviso Township High School District 209, odmówiła mu przyznania premii z powodu jego rasy (rasa czarna) oraz wieku (69 lat), a także iż niezgodnie z prawem zwolniła go ze względu na wiek. Strona pozwana, reprezentowana przez adwokata, po terminie odpowiedziała na zarzuty powoda. Ze względu na brak wykazania „uzasadnionych przyczyn” dla nieterminowej odpowiedzi Departament przekazał do Komisji wniosek o zaoczne wydanie orzeczenia. Komisja rozpatrzyła wniosek pozytywnie i przekazała sprawę do Wydziału Prawa Administracyjnego w celu przydzielenia sędziego prawa administracyjnego (ang. Administrative Law Judge – ALJ), który miał przewodniczyć rozprawie.

Mimo kwestii niestawienia strony pozwanej, miała ona nadal prawo do pojawienia się na rozprawie, aby skonfrontować się z argumentami na temat szkód poniesionych przez powoda. Przed ALJ stawił się adwokat strony pozwanej, występując o przesunięcie rozprawy o odszkodowanie. ALJ przychylił się do powyższego wniosku i ustalił nową datę, zgodnie z prośbą adwokata. Niemniej jednak na rozprawie o odszkodowanie w imieniu strony pozwanej nikt się nie pojawił. Rozprawa się odbyła a powód przedstawił swoje dowody bez żadnego sprzeciwu.

W dniu 18 kwietnia 2011 roku ALJ wydał zalecane orzeczenie i decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD), zalecając wypłatę powodowi zwrotu zaległego wynagrodzenia opiewającego na kwotę 186.788,77 USD wraz z odsetkami za okres poprzedzający wydanie wyroku oraz kwot na pokrycie kosztów prawnych w wysokości 7.425 USD. ROD zostało dostarczone stronom w dniu 20 kwietnia 2011 roku. Zgodnie z rozporządzeniem stanowej Ustawy o prawach człowieka - [775 ILCS § 5/8A-103](#) (HRA), stronom przysługuje termin 30 dni na złożenie sprzeciwu wobec ROD; niezłożenie sprzeciwu wobec ROD w danym terminie sprawia, iż staje się ono orzeczeniem Komisji, bez możliwości dalszego rozpatrywania. Sprzeciw można było składać do dnia 24 maja 2011 roku.

Do dnia 24 maja 2014 roku żadna ze stron nie zgłosiła sprzeciwu.

Ponad rok później, w lipcu 2012 roku, strona pozwana złożyła wniosek, w którym postulowała przyznanie dodatkowego czasu na złożenie sprzeciwu do ROD, ponowne rozpatrzenie sprawy przez ALJ, zezwolenie na przedstawienie dodatkowych dowodów oraz ponowne rozpatrzenie kwestii niestawienia. We wniosku strona pozwana utrzymywała, iż dowiedziała się o zaocznym wydaniu orzeczenia, rozprawie oraz ROD w dniu 18 lipca 2012 roku. Następnego dnia strona pozwana złożyła wniosek, w którym starała się dowieść, iż nie miała możliwości przedstawienia swoich argumentów, a także że podtrzymanie ROD będzie oznaczało dla niej niezawinione i nieodwracalne szkody, co jest absolutnie sprzeczne z zasadami uczciwości i sprawiedliwości.

Wniosek strony pozwanej trafił do rozpatrzenia przez Panel Komisji orzekający w trzyosobowym składzie. Komisja odrzuciła wniosek. W kwestii stwierdzenia przez stronę pozwaną, iż nie otrzymała ona zawiadomienia, a przez to nie miała możliwości przedstawienia swoich argumentów w sprawie, Komisja orzekła, iż strona pozwana została prawidłowo poinformowana o wszystkich postępowaniach przez adwokata reprezentującego ją w sprawie, zgodnie z art. 11 Regulaminu Sądu Najwyższego Illinois, który głosi, że w przypadku gdy strona jest reprezentowana przez „adwokata występującego w sprawie” to „(...) dostarczenie zawiadomienia odbywa się poprzez osobę tego adwokata”. Ponadto Komisja nie znalazła dowodów, że pozwany nie wiedział o rozprawie o odszkodowanie, zwłaszcza że jej adwokat występujący w sprawie pojawił się przed ALJ z wnioskiem o ustalenie nowego terminu posiedzenia.

Orzekłszy, iż strona pozwana otrzymała zawiadomienie oraz miała możliwość uczestnictwa w postępowaniu, zarówno przed Departamentem jak i przed Komisją, nie było podstawy prawnej, na bazie której można byłoby uchylić wcześniejsze decyzje Komisji. Ponadto, wniosek strony pozwanej o przedłużenie terminu składania sprzeciwów został oddalony, ponieważ został on przedłożony po terminie, ponad rok po dostarczeniu przez Komisję zawiadomień dotyczących ROD. Wreszcie, ponieważ nie istniały już inne dostępne metody wystąpienia o ponowne rozpatrzenia ROD, Komisja opublikowała zawiadomienie o braku możliwości zgłoszenia sprzeciwu do ROD, zgodnie z zapisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego Stanu Illinois, 56, § 5300.910.

Powód zwrócił się następnie do Komisji z wnioskiem o wykonanie orzeczenia Komisji i wyrok na jego korzyść. W listopadzie 2013 roku Komisja pozytywnie rozpatrzyła wniosek strony skarżącej.

STUDIUM PRZYPADKU NR 4

DYSKRYMINACJA W ZATRUDNIANIU ZE WZGLĘDU NA RASĘ; KONTROLA SĄDOWA W POSTĘPOWANIU ODWOŁAWCZYM

Stanowa Ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/2-102(A); 775 ILCS § 5/8A-104

Martin Anderson kontra Batavia Park District

Powód – Martin Anderson – był zatrudniony przez stronę pozwaną – Batavia Park District – pracując w niepełnym wymiarze godzin jako opiekun grupy nastolatków. W 1999 roku powód złożył skargę do Komisji obwiniając stronę pozwaną o zwolnienie z powodu jego rasy (rasa czarna), co stanowi naruszenie przepisów stanowej Ustawy o prawach człowieka (HRA), ustęp 2-102(A). Powód był reprezentowany przez adwokata.

Przesłuchanie powoda miało miejsce w październiku 2002 roku. W marcu 2009 roku sędzia prawa administracyjnego (ang. Administrative Law Judge – ALJ), który przewodniczył rozprawie, wydał zarządzenie dotyczące należnej kwoty (ang. Recommended Liability Determination – RLD), w którym oświadczył, iż powód udowodnił dyskryminację ze względu na rasę na drodze wyższości dowodu. ALJ zdecydował, iż powód powinien otrzymać w ramach zadośćuczynienia kwotę 10 tys. USD, z czego 5 tys. USD za straty moralne, w ramach zabezpieczenia roszczeń; poinstruował także powoda, aby w terminie 21 dni od dostarczenia stronom zawiadomienia o RLD złożył on wniosek o zwrot kosztów prawnych.

Adwokaci powoda żądali rekompensaty zgodnie ze stosowaną przez nich w danym momencie stawką wynoszącą 300 USD/godzinę, uzasadniając wysokość stawki swoim 14-letnim doświadczeniem zawodowym. ALJ uznał, że zaproponowana stawka jest odpowiednia i przyznał stronie powodowej prawo do uzyskania zwrotu kosztów prawnych w wysokości 111.780 USD oraz 155,26 USD na pokrycie pozostałych kosztów.

Strona pozwana złożyła sprzeciw wobec ROD. Sprawa została przedstawiona Panelowi Komisji w trzyosobowym składzie, aby ten podjął decyzję. Komisja uznała zalecenia ALJ dotyczące rekompensaty i odszkodowania, które miały być wypłacone powodowi. Nie przychyliła się jednak do wniosku dotyczącego pokrycia kosztów obsługi prawnej. Komisja orzekła, iż ALJ nie powinien stosować bieżących stawek godzinowych przy określaniu wysokości kosztów obsługi prawnej, ponieważ większość pracy związanej ze sprawą powoda była wykonana, jeszcze gdy dani prawnicy posiadali doświadczenie od 2-letniego do 7-letniego. Komisja orzekła, iż w latach 2002–2009 prawnicy nie prowadzili żadnych znaczących dla sprawy działań. Komisja stwierdziła, iż adwokaci powoda mieli prawo do wynagrodzenia zgodnie ze stawką pobieraną w okresie, gdy wykonali większość pracy związanej z daną sprawą, czyli do 200 USD/godzinę. Na tej podstawie Komisja zmniejszyła kwotę kosztów prawnych do 75.520 USD. Następnie Komisja przyjęła ROD łącznie z poprawkami jako ostateczne orzeczenie, które to zostało ogłoszone w dniu 30 grudnia 2011 roku.

Strona pozwana wniosła apelację przeciw decyzji Komisji, zaś powód złożył odwołanie wzajemne do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.

W apelacji strona pozwana zakwestionowała w całości orzeczenie Komisji. Pośród licznych argumentów strona pozwana wymieniła fakt, iż Sąd Apelacyjny nie powinien stosować standardowego kryterium analizy weryfikacyjnej przy rozpatrywaniu ustaleń faktycznych sędziego administracyjnego z powodu nastąpienia opóźnienia pomiędzy przesłuchaniem a wydaniem RLD. Strona pozwana starała się dowieść, iż ALJ oparł się na „surowych danych” co wpłynęło na zastosowanie adekwatnych do nich działań procesowych. Zdaniem strony pozwanej Sąd Apelacyjny zamiast trzymać się podczas weryfikacji metody ciężaru dowodowego, powinien dokonać całkowicie od nowa analizy ustaleń faktycznych.

W kwestii odwołania wzajemnego – strona powodowa stwierdziła, iż Komisja popełniła błąd redukując przyznane adwokatom honorarium. Strona powodowa starała się dowieść, iż Komisja była zobowiązana do przyznania honorarium w celu zrekompensowania opóźnienia w otrzymaniu płatności.

Sąd Apelacyjny uznał orzeczenie Komisji za w całości zasadne.

W odniesieniu do apelacji strony pozwanej, Sąd Apelacyjny odrzucił argumenty pozwanego odnośnie zastosowania odmiennego sposobu rozpatrywania sprawy. W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę na fakt, iż rozpatruje orzeczenie Komisji, a nie ROD wydane przez ALJ. Sąd Apelacyjny stwierdził, że aby uznać zasadność argumentów strony pozwanej, Sąd musiałby założyć, iż ALJ nie miał żadnej „istotnej informacji na temat niczego, co wydarzyło się podczas rozprawy dowodowej”. Sąd Apelacyjny nie znalazł w aktach żadnych dowodów na poparcie takiego założenia. Przeciwnie, Sąd Apelacyjny stwierdził, że zapisy udowadniają, iż ALJ podczas rozprawy wykonywał na bieżąco notatki; tym samym ALJ miał do dyspozycji notatki pozwalające odświeżyć swoją pamięć. W związku z tym Sąd nie znalazł podstaw do podważenia orzeczenia Komisji i zaostżenia kryteriów kontroli sprawy. Podsumowując, Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczenie w kwestii należnej kwoty nie było sprzeczne z oczywistym ciężarem dowodu, ponieważ z zapisów nie wynika jasno, iż było odwrotnie.

Odnośnie odwołania wzajemnego strony powodowej – Sąd Apelacyjny odrzucił argument strony powodowej, iż była ona uprawniona do korekty przyznaczonych stawek honorarium. Sąd Apelacyjny wskazał na sformułowanie o charakterze przyzwalającym w rozporządzeniu 775 ILCS§5/8A-104, które stanowi, iż Komisja „może” zagwarantować różne formy rekompensaty dla strony wygrywającej proces.

Następnie, odwołując się do normy nadużycia uprawnień decyzyjnych, Sąd Apelacyjny ustalił, że Komisja nie nadużyła swoich uprawnień, stosując w momencie obliczania należnego honorarium dla adwokatów stawek z minionych lat, a nie obecnych. Komisja wykazała, że w pewnych okolicznościach właściwe było zastosowanie stawek z wcześniejszych lat. W tym przypadku Sąd Apelacyjny stwierdził, że Komisja w sposób właściwy użyła swoich uprawnień decyzyjnych, ponieważ zwróciła uwagę na fakt, iż różnica w stawkach bieżących i stawkach sprzed kilku lat nie była jedynie wynikiem czynników ekonomicznych. Ponadto Sąd Apelacyjny nie stwierdził nadużycia przy korzystaniu z uprawnień decyzyjnych Komisji w momencie obniżania stawek honorarium, gdyż działanie to miało zapobiec efektowi "gratki" dla prawników i nie dopuścić do dodatkowego nagradzania adwokatów wypłatą honorarium, które, biorąc pod uwagę charakter sprawy, byłoby nieproporcjonalnie wysokie.

STAN ILLINOIS
KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM
(ang. TORTURE INQUIRY AND RELIEF COMMISSION)
Cheryl Stark, Przewodnicząca
Barry A. Miller, Dyrektor wykonawczy

KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM
(ang. TORTURE INQUIRY AND RELIEF COMMISSION)

KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM (ang. TORTURE INQUIRY AND RELIEF COMMISSION)

Komisja Stanu Illinois ds. Przeciwdziałania Torturom (ang. Torture Inquiry and Relief Commission) została utworzona na mocy ustawy z 2009 roku, aby zająć się sprawą wymuszania zeznań przez Departament Policji w Chicago, co miało związek ze skazanym za to przewinienie byłym policjantem chicagowskiej policji, Jonem Burgem. Zgromadzenie Ogólne podjęło działania w odpowiedzi na zaistniałą sytuację, w której znaczna ilość osób skazanych w danym okresie została zwolniona, zaś oskarżenia o torturowanie, początkowo odrzucone, okazały się prawdziwe.

Oskarżeni, którzy twierdzili, iż byli torturowani przez Burge'a oraz podległych mu policjantów w większości przypadków wyczerpali możliwości wniesienia odwołania w standardowym trybie, jak również możliwości skorzystania z prawa do zadośćuczynienia po tym jak zostali skazani. Zgromadzenie Ogólne upoważniło Komisję do przeprowadzania dochodzeń dotyczących wykonywania tortur przez Burge'a oraz podlegających mu funkcjonariuszy. Jeśli Komisja uzna, że roszczenia są wystarczająco wiarygodne, aby mogły być rozpatrzone przez sąd, zostaną one przekazane do Sądu Okręgowego Hrabstwa Cook County w celu przeprowadzenia dalszego postępowania. Dzięki temu osoby skazane mogą liczyć na odpowiednie zadośćuczynienie, jeśli udowodnią, że ich skazanie nastąpiło na podstawie zeznań wymuszonych podczas tortur – nawet w przypadku jeśli możliwości do złożenia apelacji i wszczęcia postępowania po wydaniu wyroku byłyby już wyczerpane.

Komisja rozpoczęła pracę pod koniec 2010 roku. Działania Komisji były opóźnione po części z powodu problemów organizacyjnych oraz finansowych. Niemniej jednak Komisja ustaliła podstawowe zasady, zatrudniła personel, uzyskała wsparcie *pro bono* ze strony radcy prawnego oraz rozpoczęła zbieranie dokumentów i rozpatrywanie roszczeń. Pod koniec 2013 roku Komisja zatrudniła nowego dyrektora wykonawczego oraz prawnika etatowego, którzy rozpoczęli pracę na początku 2014 roku.

Poniższy raport podsumowuje prace Komisji w roku 2014. Wśród kluczowych działań podjętych w tym roku można wymienić:

- 1) Komisja podjęła kroki mające na celu zaprzestanie przyjmowania spraw nie podlegających jej jurysdykcji. Komisja od początku swego istnienia przyjmowała sprawy dotyczące torturowania od wszystkich osób skazanych w stanie Illinois. W 2014 roku Komisja oficjalnie ogłosiła, iż jest instytucją właściwą do zgłaszania roszczeń z tytułu torturowania wyłącznie w przypadku oskarżeń skierowanych przeciwko funkcjonariuszom działającym na polecenie Jona Burge'a. Komisja wydała orzeczenie w tej sprawie oraz poinformowała ponad 100 wnioskodawców, iż najprawdopodobniej ich roszczenia nie będą mogły zostać rozpatrzone przez nią, chyba że nastąpi niespodziewana zmiana statutu lub stosowne orzeczenie sądu.
- 2) Komisja podjęła kroki mające na celu wyeliminowanie problemu polegającego na nie zawsze właściwym dostarczaniu do ofiar przestępstw zawiadomień dotyczących postępowań prowadzonych przez Komisję. W celu rozwiązania danego problemu personel zmodyfikował procedury tak, aby zagwarantowane było prawidłowe dostarczanie zawiadomień. Pracownicy Komisji dołożyli także

wszelkich starań, aby poinformować ofiary, które wcześniej nie otrzymały zawiadomień o tym, iż ich sprawy zostały odrzucone przez Komisję lub przekazane do Sądu.

3) Komisja wprowadziła do swojego regulaminu poprawki, dla których wyznacznikiem były doświadczenia zdobyte przez pierwsze lata działalności. Poprawki zostały zatwierdzone przez JCAR. Poprawki, oprócz wprowadzenia zmian proceduralnych:

- informują, iż Komisja jest organem odpowiednim do zgłaszania roszczeń w sprawach o torturowanie przeciw funkcjonariuszom, których przełożonym był w danym czasie lub wcześniej Jon Burge.

- określają procedury dotyczące dostarczania zawiadomień ofiarom przestępstw, których sprawy są rozpatrywane przez Komisję, a także definiują, jak powinno wyglądać prawidłowe ich uczestnictwo.

4) Personel Komisji oraz jej przewodniczący spotkali się z zainteresowanymi stronami w sprawie działań Komisji, w tym z:

- Działem Prawnym z Chicago oraz Wydziałem Policji z Chicago. Pozwoliło to na przyspieszenie procesu przygotowania akt przez Miasto Chicago.

- Biurem Prokuratora Generalnego Stanu Illinois reprezentującym Komisję w sądzie.

- Policją Stanową z Illinois, która jest w stanie zapewnić wykonanie testów DNA w niektórych sprawach.

- Biurem Sekretarza Sądu Okręgowego.

- Przewodniczącym składu sędziowskiego wyznaczonym przez Sędziego Paula Biebela z Wydziału Kryminalnego Sądu Okręgowego Hrabstwa Cook County. Pełnomocnik Sędziego będzie starał się ustalić potencjalne ofiary tortur, które mogą być uprawnione do powołania w ich sprawie radcy dla celów postępowania sądowego (Nie ma to wpływu na działalność Komisji).

5) Komisja przeprowadziła stosowne postępowania. Wymagało to przeprowadzenia ponownego dochodzenia w przypadku niektórych spraw, które Sąd Okręgowy przekazał ponownie do Komisji; Komisja przeprowadziła także dochodzenia w dodatkowych sprawach i przyjęła nowe sprawy, w których ma dopiero wydać orzeczenia.

6) Komisja przeprowadziła rekrutację na stanowisko adwokata. Zadaniem zatrudnionych adwokatów będzie reprezentacja wnioskodawców nieposiadających własnego przedstawiciela prawnego. Adwokaci będą reprezentować wnioskodawców przed Komisją.

7) Komisja przedłużyła także i rozszerzyła zakres umów z licznymi firmami świadczącymi usługi prawne, które pełnią rolę adwokatów wspierających Komisję w prowadzeniu dochodzeń dotyczących indywidualnych przypadków.

8) Ustawowy termin składania do rozpatrzenia przez Komisję nowych roszczeń w związku z torturowaniem upłynął w sierpniu 2014 roku. Komisja jest w trakcie rozpatrywania 28 spraw osób, które

oświadczyły, że były torturowane przez Burge'a lub podlegające mu osoby. 17 wnioskodawców nadal znajduje się w areszcie i są oni uprawnieni do pierwszeństwa na podstawie ustawy powołującej Komisję, ponieważ znajdują się w więzieniu wyłącznie z powodu skazania, w odniesieniu do którego zgłoszono roszczenie w związku z torturowaniem przez samego Burge'a lub też podległych mu funkcjonariuszy. Personel Komisji pracuje aktywnie nad danymi roszczeniami. Komisja przydziela adwokatów, zbiera dokumentację i prowadzi dochodzenia w tych priorytetowych sprawach.

- 9) Przydzielamy adwokatów i rozpoczynamy dochodzenia w sprawach osób znajdujących się w więzieniu, które zgłosiły roszczenia w związku z torturowaniem przez funkcjonariuszy działających pod rozkazami Burge'a. Pozostało jeszcze 66 takich spraw. Niemal wszyscy wnioskodawcy znajdują się nadal w areszcie.
- 10) W celu przeprowadzenia analizy niektórych roszczeń Komisja zatrudniła emerytowanego agenta federalnego, który będzie wspierał jej działania i pracował jako śledczy w niepełnym wymiarze godzin, a także rzeczoznawcę medycznego. Komisja zatrudnia również asystenta prawnego, a dodatkowo wspierają jej szeregi stażyści-wolontariusze z Wydziału Praw Uniwersytetu w Chicago.

Komisja ma świadomość, iż wymierzenie sprawiedliwości w przypadku torturowanych poszkodowanych zostało nadmiernie opóźnione (tak jak w przypadku niesłusznie oskarżonych funkcjonariuszy). Komisja dokłada wszelkich starań, aby przeprowadzić odpowiednio szczegółowe dochodzenia, by sąd oraz społeczeństwo mieli pewność, że działania Komisji są w każdej mierze profesjonalne i sprawiedliwe.

Komisja wnioskuje, aby jej finansowanie zostało utrzymane na zbliżonym do obecnego poziomie, tak by mogła ukończyć powierzone jej zadania w przeciągu najbliższych dwóch lub trzech lat. Komisja nie przewiduje, aby jej prace wymagały przydzielenia dodatkowego finansowania dla innych instytucji.

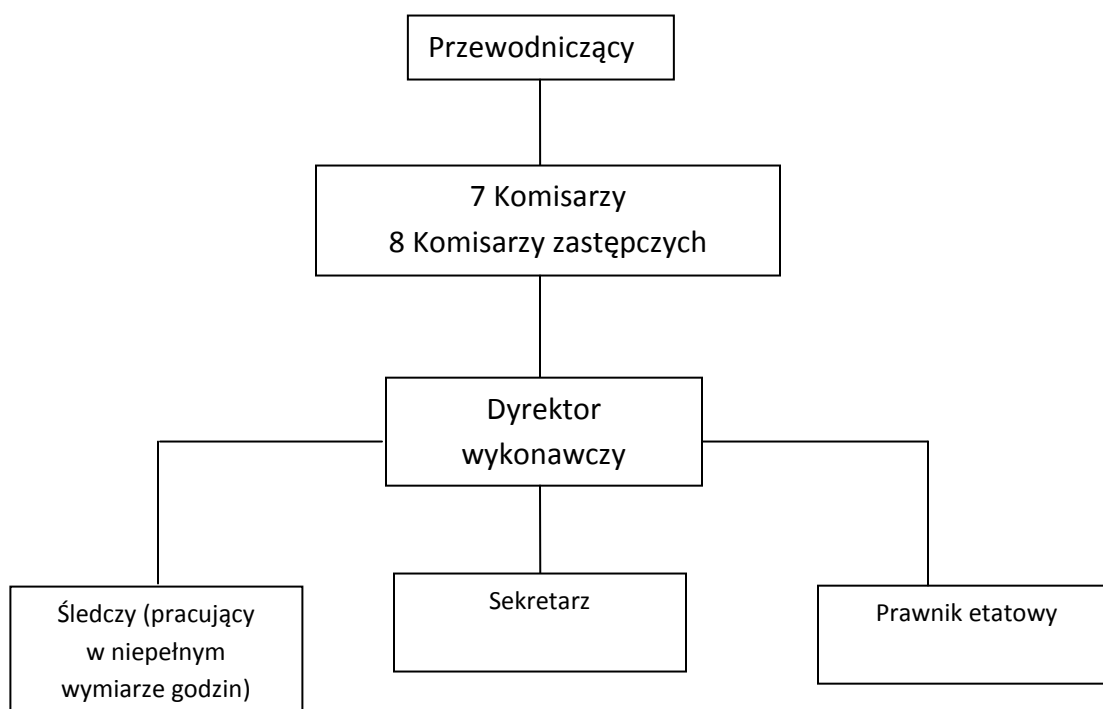
KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Komisarze	Kategoria	Data powołania na stanowisko
Cheryl Stark (Przewodnicząca)	Była sędzia / Była członkini AUSA	14 lutego 2012 r.
Leonard Cavise	Wykładowca na Wydziale Prawa	31 lipca 2010 r.
Charles Dahm	Obywatel	20 września 2013 r.
John Mathias, Jr.	Obrońca w sprawach karnych	20 września 2013 r.
Hippolito (Paul) Roldan	Obywatel	31 lipca 2010 r.
Marcie Thorp	Były prokurator	20 września 2013 r.
Wakat	Były obrońca publiczny	
Rob Warden	Obywatel	31 lipca 2010 r.

Komisarze zastępczy	Kategoria	Data powołania na stanowisko
Wakat	Była sędzia / Była członkini AUSA	
Craig Futterman	Wykładowca na wydziale prawa	25 lutego 2013 r.
Doris Green	Obywatel	31 lipca 2010 r.
Natalie Scruton	Obrońca w sprawach karnych	30 lipca 2014 r.
Wakat	Obywatel	
Wakat	Były prokurator	
Wakat	Były obrońca publiczny	
Wakat	Obywatel	

**KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM
(ang. TORTURE INQUIRY AND RELIEF COMMISSION)
SCHEMAT ORGANIZACYJNY**

**JESTEŚMY TUTAJ, ABY SŁUŻYĆ PAŃSTWU POMOCĄ.
ZAPRASZAMY DO KONTAKTU W CHWILI DOGODNEJ DLA
PAŃSTWA.**

**KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS
James R. Thompson Center
100 West Randolph Street, Suite 5-100
Chicago, IL 60601
Tel.: (312) 814-6269
Faks: (312) 814-6517**

LUB

**KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS
William G. Stratton Building
Pokój 802
401 South Spring Street
Springfield, IL 62706
Tel.: (217) 785-4350
Faks: (217) 524-4877
Witryna internetowa: www.state.il.us/ihr**

**Martin R. Castro, Przewodniczący
N. Keith Chambers, Dyrektor wykonawczy**

**DOKUMENT WYDRUKOWANY PRZEZ WŁADZE STANU ILLINOIS
GRUDZIEŃ 2014 R.**

NAKLAD: 50 EGZEMPLARZY